

Nævnet meddelte i september 2019 opholdstilladelse (K-status) til en mandlig statsborger fra Syrien. Det fremgår af sagen, at klageren indrejste i Danmark i 2015, og at Udlændingestyrelsen i 2016 meddelte vedkommende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. I foråret 2019 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse. Afgørelsen blev i forlængelse heraf indbragt for Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet udtalte:

”Klageren er etnisk araber og sunni-muslim fra [...], Damaskus, Syrien. Som asylmotiv har klageren under sin oprindelige asylsag henvist til, at han ved en tilbagevenden til Syrien frygtede fire unavngivne mænd, der ville have ham til at begå forsikringssvindel. Klageren formodede, at disse mænd arbejdede for [A], der er medlem af den præsidentielle familie. Klageren henviste endvidere som asylmotiv til, at han frygtede at blive genindkaldt til militæret af de syriske myndigheder. Klageren henviste endelig som asylmotiv til, at han frygtede de generelle forhold i Syrien.

Udlændingestyrelsen fandt dengang, at den risiko, klageren befandt sig i, ikke havde baggrund i individuelle forhold, men alene kunne relateres til den generelle sikkerhedssituation i landet.

Klageren blev herefter meddelt midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, idet det blev vurderet, at han alene ved sin blotte tilstedeværelse i Syrien ville være i risiko for at blive udsat for overgreb omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 3, hvilken risiko havde baggrund i den særligt alvorlige situation i Syrien præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile.

Ved partshøringssamtale af [foråret 2019] har klageren som asylmotiv henvist til, at han frygter, hvad der vil ske ham, idet han er udrejst af Syrien. Klageren har til støtte herfor oplyst, at hans ægtefælle er blevet opsøgt seks til syv gange siden 2015 af en repræsentant fra myndighederne, der har spurgt efter klageren.

Det kan efter baggrundsoplysningerne lægges til grund, at de syriske myndigheder har kontrollen i klagerens hjemområde, Damaskus.

Ifølge flere kilder er sikkerhedssituationen i Damaskus blevet forbedret markant, siden de syriske myndigheder i maj 2018 opnåede fuld kontrol i provinsen, jf. landerapport fra februar 2019 ”*Syria, Security Situations in Damascus Province and Issues Regarding Return to Syria, Report based on interviews between 16 to 27 November 2018 in Beirut and Damascus*”. På tidspunktet for den mission, der fandt sted i november 2018, og som var baggrund for landerapporten, havde der ifølge rapporten i en længere periode ikke været væsentlige sikkerhedshændelser ud over israelske angreb mod militære installationer nær lufthavnen, ligesom antallet af checkpoints inde i byen var blevet reduceret betydeligt. I januar 2019 var der med få dages mellemrum to eksplosioner i Damaskus, den ene i nærheden af et ”military intelligence office” og den anden i nærheden af den russiske ambassade, og enkelte kilder har meldt om hændelser med skyderi og knivstikkeri ved checkpoints og afværgede selvmordsangreb. Visse andre steder i Syrien uden for Damaskus-provinsen er der fortsat en særdeles alvorlig sikkerhedssituation præget af vilkårlig og alvorlig voldsudøvelse, hvilket kan medvirke til at gøre situationen i Damaskus noget skrøbelig.

Det må efter en samlet vurdering af baggrundsoplysningerne, der ud over landerapporten fra februar 2019 består af rapporter fra en lang række øvrige kilder, herunder senest bl.a. ”*Country of Origin Information Report Syria, The Security Situation*”, Ministerie van Buitenlandse Zaken, fra juli

2019, og ”Rättsligt ställningstagande angående prövningen af skyddsbehov för personer från Syrien”, Migrationsverket, fra 29. august 2019, lægges til grund, at situationen i Damaskus fortsat er alvorlig og skrøbelig. Det må imidlertid endvidere lægges til grund, at risikoen for civile tab som følge af kamphandlinger og lignende i Damaskus siden maj 2018 har ændret sig markant, og at der således over en længere periode har været en forbedring af forholdene i Damaskus.

Sammenholdt med de kriterier for opnåelse af beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, som lovgiver har forudsat i forarbejderne til bestemmelsen (navnlig pkt. 2.1.2 og 2.3.2 i de almindelige bemærkninger i lovforslag nr. L 72 af 14. november 2014, jf. lov nr. 153 af 18. februar 2015), og praksis fra EMD om anvendelsesområdet for EMRK's artikel 3 i sådanne situationer, finder nævnet, at de aktuelle forhold i Damaskus ikke længere er af en sådan karakter, at der er grundlag for at antage, at enhver vil være i reel risiko for at blive udsat for overgreb i strid med EMRK's artikel 3 alene som følge af den blotte tilstedeværelse på området.

Der er herefter ikke grundlag for at forlænge ansøgerens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3. Afgørende for, om ansøgeren fortsat skal have ret til ophold i Danmark efter udlændingelovens § 7, er herefter, om ansøgeren nu har sandsynliggjort et behov for beskyttelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2.

Der er i baggrundsoplysningerne rapporteringer om alvorlige menneskerettighedskrænkelser fra de syriske myndigheders side, og om at disse krænkelser finder sted i hele Syrien, herunder også i Damaskus. Menneskerettighedskrænkelserne rettes ifølge kilderne navnlig mod personer med en særlig risikoprofil, herunder personer der har unddraget sig militærtjeneste og lignende, eller personer (og disse personers familie) der enten er eller har været tilknyttet oprørsgrupper, eller som på anden vis må opfattes som værende i opposition til de syriske myndigheder. Også personer der kommer fra områder, der tidligere var kontrolleret af oppositionen, kan være udsatte, ligesom personer der på grund af deres navn eller andet kan forveksles med eftersøgte personer kan være det. For personer med en sådan særlig risikoprofil er der efter baggrundsoplysningerne risiko for, at de vil blive tilbageholdt og afhørt ved en tilbagevenden til Syrien. Sådanne personer vil også henset til oplysningerne om de syriske myndigheders alvorlige overgreb f.eks. ved afhøringer og fængslinger, kunne være i en situation, der kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, på grund af deres individuelle forhold. Af baggrundsoplysningerne fremgår det også, at myndighedernes vurderinger af, hvilke borgere der udgør en sikkerhedstrussel, er præget af vilkårlighed og uforudsigelighed.

Det fremgår af Udlændingestyrelsens landerapport fra februar 2019 ”*Syria, Security Situations in Damascus Province and Issues Regarding Return to Syria, Report based on interviews between 16 to 27 November 2018 in Beirut and Damascus*”, at det siden begyndelsen af 2018 har tydet på, at det ikke i sig selv har konsekvenser for en tilbagevendende syrer, der ikke er i et modsætningsforhold til myndighederne, at vedkommende forlod landet under krigen.

Nævnet finder af de grunde, der er anført af Udlændingestyrelsen i afgørelsen af [foråret] 2016 og den påklagede afgørelse af [foråret] 2019, at det ikke kan lægges til grund, at klageren har en konflikt med fire personer i anledning af, at han har modsat sig at begå forsikringssvind. Ansøgeren har derfor ikke på dette grundlag sandsynliggjort et beskyttelsesbehov omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller stk. 2.

Heller ikke den omstændighed, at ansøgeren har forladt landet under krigen, kan efter det ovenfor anførte fra landerapporten fra februar 2019 føre til, at ansøgeren har sandsynliggjort et beskyttelsesbehov omfattet af de nævnte bestemmelser.

Klageren har herudover gjort gældende, at han står i et modsætningsforhold til de syriske myndigheder, fordi han er udeblevet fra sin genindkaldelse til militæret.

Nævnet lægger til grund, at klageren, der er født i 1971 og nu er 48 år gammel, har aftjent værnepligt i Syrien, efter hans egne oplysninger i perioden 1995-1998. Det fremgår endvidere af referatet [fra sommeren] 2015 af klagerens oplysnings- og motivsamtale, at han under militærtjenesten var it-ansvarlig ved [...] og udelukkende varetog administrative opgaver. De første seks måneder af militærtjenesten modtog han militær grundtræning, og han har ud over våbentræningen som led i den militære grundtræning ikke båret, brugt eller trukket våben mod nogen.

Nævnet lægger på baggrund af ansøgerens forklaring sammenholdt med de nedenfor nævnte baggrundsoplysninger også til grund, at ansøgeren, som også anført i referatet af ansøgerens oplysnings- og motivsamtale [i sommeren] 2015, er blevet genindkaldt til militærtjeneste, og at han som følge af sin udrejse af Syrien ikke er mødt frem hertil. Det anførte i Udlændingestyrelsens afgørelse af [sommeren] 2016 om de divergenser, der fremgår af ansøgerens forklaring om omstændighederne i forbindelse med genindkaldelsen, har ikke en sådan karakter, at de kan føre til en anden vurdering.

Nævnet finder, at de foreliggende baggrundsoplysninger om genindkaldelse til militærtjeneste i Syrien ikke fremstår helt entydige, og det kan ikke – som anført af Udlændingestyrelsen - uden videre lægges til grund, at syriske mænd over 42 år ikke genindkaldes og fjernes fra reservelisten.

Det fremgår således af baggrundsoplysninger om situationen i Syrien, herunder Udlændingestyrelsens rapport ”Syria Update on Military Service, Mandatory Self-Defence Duty and Recruitment to the YPG” fra oktober 2015 samt Udenrigsministeriets høringssvar af 1. juli 2016 vedrørende genindkaldelse til militærtjeneste, at de syriske myndigheder alene indkalder personer til militærtjeneste, hvis de er mellem 18 og 42 år gamle, idet to kilder i høringssvaret dog angiver at indkaldelse kan ske op til 45 års alderen. Det fremgår af andet og nyere baggrundsmateriale imidlertid tillige, at aldersgrænsen for militærtjeneste er blevet forhøjet fra de 42 år, og at det er muligt for mænd over 42 år at blive indkaldt til militærtjeneste, jf. rapport af 23. august 2016 fra Finnish Immigration Service: ”Syria: Military Service, National Defence Forces, Armed Groups Supporting Syrian Regime and Armed Opposition”, og Landinfos temanotat ”Syria: Reaksjoner mot desertører og personer som unndrar seg militærtjeneste” fra 3. januar 2018. Det hedder endvidere i Integrationsministeriets rapport fra august 2017: ”Syria Recruitment Practices in Government-controlled Areas and in Areas under Opposition Control, Involvement of Public Servants and Civilians in the Armed Conflict and Issues Related to Exiting Syria”, bl.a.:

”1.1.4.2. Recruitment of men above the age of 42

Regarding recruitment of those over the age of 42 to the Syrian army, several sources said that the age limit has been pushed to include men over the age of 42. Two sources noted that the military service age has been extended from 42 up to 50. Another source underlined that

while the government continues to draft men between the ages of 18-42, the source had heard of men up to 50 years old being called up as reservists. Two other sources mentioned reports of men in their mid-forties being recruited.

UNHCR asserted that reports of conscription of men over the age of 42 have generally involved qualified personnel with specific expertise and that it is unclear whether the age limit has been raised as part of a government policy or if it instead is happening on a case by case basis. According to UNHCR, as lower-level commanders have been given more authority due to increasing decentralization, it may be on a more local level that commanders have deviated from existing regulations regarding age limits. Similarly, Professor Bassel Al-Hassan said that the army commanders have adopted their own recruitment strategies resulting in unpredictable and chaotic recruitment patterns that in themselves constitute an exertion of pressure for potential reservists, according to the source. The source also noted that the authority to specify the age limit of men eligible for service in government forces has been entrusted to the provincial administration ('Mohafaza') and that any person above the age of 40 is considered eligible for military service.

A major international non-governmental organization operating in Syria said that generally, the age limit of recruits to the army is 42. However, agreements that have been made in areas recently taken over by the government show that the age scope of people recruited for the army has been widened to include men up until at least the age of 45. One source referred to reports of men up until the age of 52 being drafted in areas recently retaken by the government forces, for example in Aleppo where many men were immediately recruited to serve in the military.

According to Christopher Kozak (ISW) the recruitment of persons over the age of 42 appears to be more uncommon. However, as the army has run out of skilled manpower, it has tapped into the older population."

Efter de for nævnet foreliggende baggrundsoplysninger, herunder "Syria: Military Service, Mandatory Self-Defence Duty and Recruitment to the YPG" fra februar 2015 og "Syria Update on Military Service, Mandatory Self-Defence Duty and Recruitment to the YPG" fra oktober 2015, og senest pkt. 3.2.3. i *"Rättsligt ställningstagande angående prövningen af skyddsbehov för personer från Syrien"*, Migrationsverket, fra 29. august 2019, må det desuden lægges til grund, at militærtjeneste for den syriske hær kan indebære risiko for, at klageren vil blive tvunget til at deltage i alvorlige menneskerettighedsovertrædelser. Endvidere fremgår det blandt andet af Udenrigsministeriets notat af 15. januar 2014 vedrørende forholdene for aftjening af værnepligt i Syrien, at syrisk lovgivning ikke giver adgang til at nægte militærtjeneste, og at syriske mænd, der aftjener deres værnepligt, kan komme ud for ordrer om at skyde på civile, samt at kontrolofficerer fra betroede grupper har umiddelbar bemyndigelse til at slå enhver soldat eller officer ihjel, hvis vedkommende mistænkes for at ville ønske eller forsøge at desertere, eller hvis vedkommende på anden vis ikke udfører sin pligt. Nævnet er ikke i besiddelse af baggrundsoplysninger, der kan danne grundlag for at sondre mellem værnepligtige og genindkaldte vedrørende disse spørgsmål.

Med baggrund i ovenstående forhold og uanset oplysningerne om karakteren af ansøgerens tidligere militærtjeneste og hans aktuelle helbredsmæssige forhold består der en rimeligt begrundet tvivl om, hvorvidt klageren ved en tilbagevenden til Syrien på nuværende tidspunkt vil være i risiko for

forfølgelse som følge af, at han har unddraget sig genindkaldelse til militæret. Klageren har herefter sandsynliggjort, at han har behov for beskyttelse som nævnt i udlændingelovens § 7, stk. 1.

Ansøgeren meddeles herefter opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1.”